

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **R.Š.**
zastoupen Mgr. Jiřím Hölblingem, advokátem sídlem 738 01 Frýdek –
Místek, Zámecké náměstí 24

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 3. 2024 č. j. MSK 15569/2024, o přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Magistrátu města Frýdku – Místku ze dne 17. 1. 2024 č. j. MMFM 11693/2024 ve věci přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích,

ve znění pozdějších předpisů a uvedené rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že na základě zjištěného skutkového stavu nemohl mít žalovaný za prokázané, že se vytýkaného jednání dopustil. Pro celou posuzovanou věc je dle žalobce stěžejní, že v případě protichůdných výpovědí by měl správní orgán hledat cestu, jak vytýkaný skutek prokázat co možná nejvíce objektivně, a to obzvlášť za situace, kdy takové objektivní důkazy existují, příp. je lze bez větších obtíží obstarat (vyšetřovací pokus). Důkaz svědeckou výpovědí policistů nelze v tomto případě považovat za průkazný, neboť tyto výpovědi se v podstatných částech neshodují. Žalobce uvedl, že již v řízení před správním orgánem namítal, že mobilní telefon v ruce nedržel. Držel pouze obal od mobilního telefonu, což v podstatě vyplývá též z videozáznamu, z něhož objektivně není zřejmé, že předmět, který v ruce drží, může být jen a pouze mobilní telefon. Toto zdůvodnil tak, že krátce před započítím jízdy vyňal z obalu mobilní telefon a vložil ho do bezdrátové nabíječky, resp. držáku, který je umístěn na přístrojové desce v kabině. Učinil tak proto, že daná bezdrátová nabíječka nenabíjí správně či vůbec, pokud je telefon v obalu. Na podporu tohoto tvrzení zmínil, že z kamerového záznamu není vidět zapnutý displej. Dle žalobce se výpovědi svědků zásadně lišily v udávané vzdálenosti, ze které svědci měli údajný přestupek pozorovat, a nebyli schopni s jistotou určit typ a barvu vozidla. Svědek K., i přesto, že výslovně přiznal, že před výsledkem nahlížel do úředního záznamu vedeného Policií České republiky, vypověděl, že se jednalo o sedan tmavé barvy. Svědek Á. uvedl, že se jednalo o tmavý Mercedes. Ve skutečnosti řídil stříbrnou dodávku značky Mercedes. Za tohoto stavu má pochybnosti o schopnosti policisty K. správně a nezaměnitelně reprodukovat, jak vnímal jednotlivé silniční kontroly. Ohledně řady tvrzení, která svědci učinili a jsou nejasná, si žalovaný zcela spekulativně domýšlí, co tím mohli svědci myslet, přičemž výsledky těchto spekulací jsou všechny v jeho neprospěch. Svědek Á. sice uvedl, že se jednalo o vozidlo Mercedes, nicméně k typu karoserie se nebyl schopen vyjádřit a k barvě uvedl „zřejmě tmavou“. Na základě výše uvedených rozporů se přirozeně obával, že u svědků mohlo dojít k prolnutí různých situací, což také namítal ve správním řízení. Vyjadřoval své obavy, že pokud se svědci takto zásadně zmýlili v tom, jaké auto vlastně řídil, mohli se mýlit též ve svém tvrzení, že jej viděli za jízdy držet mobilní telefon. Nadto je třeba poznamenat, že svědci se v určení vozidla mýlili zcela zásadně, tj. nedošlo k omylu např. pouze v barvě, ale zaměnili stříbrnou dodávku s tmavým sedanem, což je omyl závažný. Ze strany žalovaného pak došlo k tomu, že na jednu stranu bagatelizoval zásadní rozpory ve výpovědích svědků (vzdálenost od žalobce, barva a typ karoserie vozidla), na druhou stranu bez dalšího vyšel z tvrzení svědků, že jsou si jisti, že viděli obviněného, jak drží mobilní telefon. Tento postup je nepřijatelný a v rozporu se zásadou in dubio pro reo.
3. Pokud jde o videozáznam, pak z něj je patrné, že něco drží v ruce, avšak v žádném případě nelze dospět k závěru, že je to právě mobilní telefon. Jeho obhajoba, že držel obal od telefonu nebyla spolehlivě vyvrácena. Je toho názoru, že nemusí prokazovat svoji verzi, resp. svoji nevinu. Jsou-li zde pochybnosti týkající se toho, co v danou chvíli ruce držel, mělo by být rozhodnuto v jeho prospěch. Důkazy, ze kterých žalovaný vycházel, nehodnotil nezávisle a ve vzájemných souvislostech. Kladl nepřiměřený důraz na výpovědi policistů, které navíc trpěly zásadními rozpory s tím, jak se situace reálně odehrála. Uvěřil jim mimo jiné proto, že si byli zcela jisti tím, že přestupek viděli a vyloučili záměnu mobilního telefonu s jiným zařízením.

4. Žalobce v daných souvislostech odkázal na rozsudek Krajského soudu v Ostravě č. j. 19 A 28/2022-30, z něhož citoval a vyslovil názor, že z tohoto rozsudku je patrné, že v obdobných případech, jako je nyní posuzovaná věc, je potřeba vstřícnost správních orgánů k důkazním návrhům ze strany obviněného – žalobce. Podotkl, že jediné vyšetřovacím pokusem lze rozptýlit pochybnosti týkající se toho, že svědci mohli s jistotou vidět, že opravdu v ruce držel mobilní telefon a ne např. obal. Žalovaný v daném případě neměl ve spise dostatečný podklad pro závěr o uznání viny. Vyšetřovací pokus je rovněž zcela namístě také proto, že na svoji obhajobu tvrdil, že v ruce držel obal od telefonu, nikoliv telefon jako takový. Je zcela irelevantní, že tuto svoji obhajobu neuplatňoval ihned na místě silniční kontroly. Zmínili-li svědci, že držel v ruce mobilní telefon, což mělo vyplývat ze stylu jeho jízdy, pak tento styl jízdy již dále nijak nepopsali, resp. neuvedli, v čem byl natolik specifický, že by z něj mělo být patrné, že skutečně drží v ruce mobilní telefon. Z videozáznamu v žádném případě nevyplývá, že by měl kličkovat či měl jinak nestandardně. Dále svědci vypověděli, že telefon měl údajně svítit. Tomuto rovněž žalovaný zcela bezdůvodně uvěřil, přičemž současně ignoroval riziko, že svědci mohou hovořit o úplně jiném případě, když nesprávně určili typ a barvu vozidla.
5. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal především na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a zdůraznil, že přestupek žalobce je prokazován především videozáznamem, na němž je velmi dobře a zřetelně zachyceno, jak řidič vozidla drží v pravé ruce na úrovni volantu obdélníkový předmět tmavé barvy velikosti a tvaru standardního mobilního telefonu. Záznam je natolik kvalitní, že správní orgán I. stupně považoval dle žalovaného zcela správně skutkový stav za dostatečně zjištěný a vydal ve věci příkaz. Verzi o držení obalu na telefon žalobce uplatnil teprve při ústním jednání po zhlédnutí videozáznamu. Na místě samém pouze bez dalšího uvedl, že nesouhlasí s přestupkem, a ani v podaném odporu nic k věci neuvedl. Tato okolnost značně oslabuje verzi žalobce, neboť přestože obviněný není povinen cokoli uvádět na svoji obhajobu, ať už na místě samém či kdykoliv během řízení, pak už jen na základě vlastností lidské paměti platí, že čím později obviněný z přestupku dotvrzí svou verzi skutkového děje, tím je tato méně věrohodná. Současně logice věci odpovídá, aby řidič, který je obviněn z přestupku, ačkoli se nedopustil žádného protiprávního jednání, přestřel kontrolující hlídce skutečnosti, které by ho ihned na místě mohly z přestupku vyvinut, přičemž později již tento krok učinit nelze, tedy ukázal policistům telefon zapojený v nabíječce a obal od telefonu. To však žalobce zcela nelogicky neudělal. Výpovědi svědků, kteří byli vyslechnuti na základě návrhu žalobce, korespondují jak s videozáznamem, tak mezi sebou navzájem. Tyto důkazy ve svém souhrnu prokazují přestupek žalobce. Svědci viděli přestupkové jednání z bezprostřední blízkosti několika málo metrů, za výborné viditelnosti a za situace, kdy se zaměřovali na sledování přestupků páchaným řidiči projíždějících vozidel. Rozpory ve výpovědích, na které žalobce poukazuje, jsou buď marginální nebo zdánlivé. Podle žalovaného není podstatné, zda si svědek pamatuje typ či barvu vozidla, a pokud jde o udávanou vzdálenost, jedná se o odhad, který je navíc objektivizován videozáznamem.
6. Žalobcem navrhovaný vyšetřovací pokus je podle žalovaného zjevně nadbytečný, když o přestupku je pořízen kvalitní videozáznam, z něhož lze posoudit, jak výhledové poměry, tak povětrnostní podmínky, a lze tedy učinit nepochybný závěr, že svědkové mohli dobře vidět a rozpoznat, jaký předmět žalobce držel v ruce. Vyšetřovací pokus by tedy nemohl přinést žádná nová zjištění. Není přitom pravda, že se správní orgány tímto důkazním návrhem nezabývaly. Žalovaný poznamenal, že si v podstatě nedovede představit, jakým

průkaznějším způsobem by mohl být přestupek spočívající v držení telefonu prokázán. Pokud je zpochybňován takto kvalitní obrazový záznam ve spojení s nerozpornými výpověďmi svědků, navíc za situace, kdy řidič na místě ke skutku nic konkrétního neuvedl, pak by správní orgány musely zcela rezignovat na možnost prokázání obdobných přestupků, neboť by to nebylo fakticky možné nikdy, pokud by se řidič sám k přestupku nedoznal.

7. V replice k vyjádření žalovaného žalobce jednak zopakoval svou žalobní argumentaci a namítal, že byť se výhledové poměry policistů i počasí mohou z videozáznamu jevit jako perfektní, realita byla zřejmě jiná, když tito policisté zjevně nebyli schopni zachytit barvu, typ vozidla, ani vzdálenost (natož pak, co přesně žalobce držel v ruce). Zopakoval, že pokud se policisté mýlili v tak zásadním detailu, tj. jaký automobil řídil, pak se zcela určitě mohli mýlit také v tom, co přesně držel v ruce. Rozpoznat barvu a typ vozidla je objektivně jednodušší než rozpoznat to, co řidič v dané chvíli drží v ruce.
8. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Ze správních spisů bylo zjištěno, že dne 25. 7. 2023 bylo sepsáno policisty oznámení přestupku, z něhož vyplývá, že v době kolem 9:50 hodin hlídka Dopravního inspektorátu Policie České republiky si všimla na ulici 8. pěšího pluku ve Frýdku – Místku poblíž domu č. p. 560 řidiče vozidla Mercedes, RZ X, který při jízdě držel v pravé ruce v úrovni volantu hovorové zařízení – mobilní telefon. V osobě řidiče byl následně zjištěn z předložených dokladů žalobce. Řidič měl možnost vyjádřit se v oznámení přestupku. Žalobce se vyjádřil takto: „nesouhlasím s přestupkem“ a podepsal se. Součástí spisu je CD s videozáznamem z kamery z policejního vozidla zachycující předmětné přestupkové jednání řidiče vozidla Mercedes, které projíždí kolem stojícího policejního vozidla a je patrné, že řidič drží v pravé ruce v úrovni volantu předmět tmavé barvy, který je zcela zjevně mobilním telefonem, přičemž je patrné i to, že displej svítí. U ústního jednání dne 31. 10. 2023 správní orgán I. stupně provedl důkaz podklady obsaženými ve spise. Žalobce u ústního jednání prostřednictvím svého zástupce namítal, že se předmětného přestupku nedopustil, z videozáznamu a snímků je vidět, že drží nějaký předmět, jedná se o obal k telefonu, protože krátce před započítím jízdy telefon z obalu vyňal a vložil ho do bezdrátové nabíječky nebo držáku, který je umístěn na palubovce a učinil tak proto, že to je bezdrátová nabíječka, která když je telefon v obalu, nenabíjí nebo nabíjí nespolehlivě. Tvrdil, že z kamerového záznamu není patrné, že by displej svítil. V okamžiku, kdy projížděl kolem vozidla hlídky Policie České republiky, měl již svůj telefonní přístroj upevněn ve zmíněném držáku na nabíječce, a tedy jej nedržel.
10. Na návrh žalobce správní orgán u dalšího ústního jednání vyslechl svědky policisty pprap. T. Á. a pprap. V. K. Svědek pprap. T. Á. vypověděl, že s kolegou stáli na parkovišti na ulici 8. pěšího pluku ve Frýdku – Místku. Z pravé strany přijíždělo motorové vozidlo, jehož řidič v pravé ruce v oblasti volantu držel hovorové zařízení. Pokud by bezpečně nepoznal, že se jedná o hovorové zařízení, daný přestupek by ani nezačal řešit. Řidiče viděl držet telefon za jízdy ze vzdálenosti cca 3 – 4 metry. Řidič držel hovorové zařízení v ruce po celou dobu, kdy policisty míjel. Již si nevybaví, kolik ten den a pro jaké přestupky zastavil vozidla, neboť

většinou si pamatuje přestupky, které jsou oznámeny, protože očekává, že bude k danému skutku vypovídat. Řidič jel v autě zn. Mercedes, typ vozidla si již nevybavuje, barvu také ne, zřejmě mělo tmavou barvu. K dané události došlo zhruba před půl rokem. Vyloučil, že by řidič držel v ruce obal na mobilní telefon. Skutek policisté viděli z bezprostřední blízkosti. Svědek pprap. V. K. vypověděl, že s kolegou stáli ve Frýdku – Místku na ulici 8. pěšího pluku. Z pravé strany od ulice Hlavní třída přijíždělo vozidlo, které následně odbočilo na ulici Malý Koloredov. Policisté zaznamenali, že řidič vozidla drží v pravé ruce v úrovni volantu hovorové zařízení. Svědek si všiml, že displej mobilu svítil a je to patrné i z pořízeného kamerového záznamu. Řidič s přestupkem nesouhlasil, tvrdil, že mobilní telefon v ruce nedržel. V podrobnostech soud odkazuje na zjištění z výpovědí svědků, jak jsou tato uvedena v rozhodnutí správního orgánu I. stupně na str. 3 – 4, neboť tato zjištění korespondují s obsahem správního spisu a jsou správná. Správní orgán I. stupně následně vydal dne 17. 1. 2024 rozhodnutí č. j. MMFM 11693/2024, kterým žalobce uznal vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 zákona o silničním provozu, jehož se úmyslně dopustil tím, že dne 25. 7. 2023 v době kolem 9:50 hodin na ulici 8. pěšího pluku ve Frýdku – Místku držel při řízení vozidla Mercedes, RZ X hovorové zařízení – mobilní telefon. Tímto jednáním porušil povinnost stanovenou v § 7 odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu (řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení). Žalobci byla za spáchání přestupku uložena pokuta podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu ve výši 1 600 Kč. Dále mu byla uložena povinnost zaplatit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč a bylo rozhodnuto o splatnosti pokuty a nákladů řízení. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce odvolání, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 7. 3. 2024 č. j. MSK 15569/2024. Odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.

11. Podle ust. § 7 odst. 1 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, řidič nesmí při jízdě vozidlem držet v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 1 téhož zákona, fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla v rozporu s § 7 odst. 1 písm. c) drží v ruce nebo jiným způsobem telefonní přístroj nebo jiné hovorové nebo záznamové zařízení.
12. Krajský soud neshledává důvodnými žalobní námitky žalobce ohledně zjištěného skutkového stavu. Soud zastává názor, že skutkový stav byl v dané věci provedeným dokazováním zjištěn v rozsahu prokazujícím závěr o spáchání přestupku a soud neshledal pochybení ze strany správních orgánů v tom, že nad rámec provedených důkazů, žádné další důkazy neprovedly, konkrétně žalobcem navrhovaný vyšetřovací pokus, a ani soud z důvodu nadbytečnosti dokazování nedoplňoval. Videozáznamem bylo prokázáno, že policisté měli dobré výhledové podmínky, byla i dobrá viditelnost. Také vzdálenost policistů od vozidla žalobce, jak bylo rovněž prokázáno předmětným videozáznamem a výpověďmi svědků, vypovídá o tom, že svědci měli možnost spatřit spáchání předmětného přestupku, tedy měli dobré výhledové poměry. Nadto z videozáznamu je velmi dobře a zřetelně patrné, jak řidič vozidla drží v pravé ruce na úrovni volantu obdélníkový předmět tmavé barvy velikosti a tvaru standardního mobilního telefonu a v jednom okamžiku je vidět i odlesk displeje. Záznam je velmi kvalitní. Předmětný videozáznam a svědecké výpovědi policistů jsou v této věci klíčovými důkazy a postačují ke konstatování, že se žalobce popsaného protiprávního jednání skutečně dopustil. Ve shodě se správními orgány i dle názoru soudu žalobcem namítané rozpory jsou skutečně marginální. Není podstatné, zda si svědek

pamatuje typ či barvu vozidla. Co se týká udávané vzdálenosti, jedná se o odhad, nadto je vzdálenost policistů od vozidla žalobce, tedy výhledové podmínky, prokazována videozáznamem. Soud dospěl k závěru, že správní orgány nepochybily, vycházely-li z videozáznamu a z výpovědí policistů, které byly konzistentní a ve shodě s oznámením přestupku. Tvrzení žalobce, že držel v ruce nikoli mobil, ale obal od mobilu, je nevěrohodné, neboť je vyvráceno videozáznamem a výpověďmi policistů, nadto žalobce policistům ihned na místě samém při projednání přestupku nic o tom, že v ruce držel obal od mobilu a že telefon vložil do bezdrátové nabíječky nebo držáku, který je umístěn na palubovce, nesdělil a telefon nacházející se v bezdrátové nabíječce nebo držáku policistům ihned na místě samém neukázal. Soud zastává názor, že naopak přirozenou reakcí člověka, který se brání a bezpečně ví, že se vytýkaného jednání nedopustil, je, že ihned po zastavení vozidla a po sdělení policistů, jakého protiprávního jednání se dopustil, na místě samém při projednání přestupku policistům výše uvedené ukáže. To žalobce neučinil. Soud uzavírá, že neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené, soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

13. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 31.03.2025

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně